

Adrien Lucca

« La lumière est invisible »

— LMNO

La Lumière est invisible is Adrien Lucca's tweede solotoonstelling bij LMNO. Hij presenteert schilderijen in correspondentie met nieuwe lichtinstallaties.

Als we spreken over "verf" en "pigmenten", denken we aan iets dat gefabriceerd is, kunstmatig, menselijk, synthetisch. Schilderen is allesbehalve natuurlijk. In deze context roept het woord "licht", vrees ik, meer een "gegeven" op dan iets picturaal. Licht, of het nu natuurlijk, huiselijk of industrieel is, wordt vaak onzichtbaar door de normaliteit ervan.

Toch is licht niet alleen de energie die de kleur van het schilderij zichtbaar maakt. Net als bij glas-in-lood geeft licht zijn kleur aan pigmenten op dezelfde manier als pigmenten licht kleuren. Licht is een stroom van energie die de pigmenten weerstaan - de pigmenten nemen het licht over maar het licht ontsnapt er altijd aan.

Licht alleen, zonder materie, is onzichtbaar. Materie alleen, zonder licht, is onzichtbaar. Kleur is de vereniging van licht en materie. Praten over schilderen zonder over licht te praten is als het denken aan het praten met een stel en nooit met slechts één van de leden ervan. Het mist de helft van het verhaal.

Maar er is nog meer: zoals Isaac Newton in de 17e eeuw ontdekte, is de fysieke samenstelling van het licht zelf onzichtbaar. Adrien Lucca laat ons in zijn meest recente werken, waarin hij schilderijen op papier combineert met programmeerbare witte lichtbronnen die hij heeft ontworpen en vervaardigd, zien dat de kleur van het licht kan worden geprogrammeerd, onafhankelijk van het effect van dat licht op de kleur van de pigmenten die het oplicht.

Deze tentoonstelling is het eerste publieke resultaat van een onderzoeksproject gefinancierd door het FRArt/FNRS (Fonds pour la Recherche en Art/Fonds National pour la Recherche Scientifique).

Single-many series, (2020)

Elk element van deze serie volgt dezelfde logica: het zijn geometrische patronen die op papier zijn geschilderd en waarbij, periodiek en onder invloed van een geprogrammeerd wit licht, de kleur van elk teken uniform wordt ("single") en vervolgens wordt gedifferentieerd ("many"). Er zijn vier soorten: Red-many, Turquoise-many, Blue-many en Grass-many. Dit laatste is zo genoemd omdat de kleuren ervan doen denken aan de kleuren van het bijna droge gras in de zon.

Méditation (« magma »), (2020)

In *Méditation* worden 15 pigmenten en mengsels naast elkaar gezet (donker cadmiumrood, medium cadmiumrood, oranje cadmiumrood, cadmiumoranje, diarylidegeel nr. 83, donker cadmiumgeel, primair geel, citroencadmiumgeel, ftalocyaninegroen, kobaltturkooisblauw, turkoois ftalocyanineblauw, primair cyaan, licht ultramarijnblauw, donker ultramarijnblauw, grijs). De hoeveelheid en de verdeling van de pigmenten betekent dat, terwijl ze individueel van kleur veranderen onder invloed van het geprogrammeerde licht, de gemiddelde kleur van het geheel hetzelfde blijft: een getextureerd grijs, alleen waarneembaar van op een afstand, terwijl van dichtbij de afzonderlijke heldere kleuren van de pigmenten kunnen worden waargenomen.

Persbericht

Lampes-ciel version 2 (blancs chauds / blancs froids), (2019)

Het principe van een dakraam is het idee dat men op een bepaald moment van de dag (hier zonsondergang) een lange smalle rechthoek in de lucht kan tekenen, de gradatie van de lichtgevende tinten die het bevat kan vastleggen, en dan een lamp kan maken die het licht en het beeld van deze hemel in de ruimte en op de muren zal projecteren.

De twee lichtkoepels in de tentoonstelling zijn complementair: ze hebben allebei een lichtgradatie die vertrekt van een "neutraal" wit, "noch warm, noch koud" en gaat naar oranje voor de ene, naar hemelsblauw voor de andere. Het onderste uiteinde van elke lamp straalt hetzelfde witte licht uit.

Preuve : rouge-gris, (2020)

Deze tekening is een egalisatiestudie. Onder het effect van het geprogrammeerde witte licht zijn de twee helften van de tekening soms identiek, beide grijs, en soms gedifferentieerd: grijs en intens rood-roze.

Instrument : cadmium pigment series, (2019-2020)

Dit stuk papier is bedekt met een neutraal wit pigment (bariumsulfaat) en 13 cadmiumpigmenten, variërend van donkerrood tot citroengeel, die onder invloed van geprogrammeerd licht radicaal van kleur veranderen. Dit is een studio-instrument dat de kunstenaar gebruikte om de impact van de witte lichten die hij programmeerde op de kleur van de pigmenten te evalueren.

Monochromatic resonance chamber, Red-black, lambda d10 = 670nm, 2020

Dit object is een resonantiekamer voor rood licht die zich aan het uiterste einde van het zichtbare spectrum bevindt, in de buurt van infrarood. Het is een assemblage van houten elementen, grijs geschilderd aan de buitenkant en zeer donkerrood aan de binnenkant. De binnenste holte is bolvormig om de intensiteit van het licht dat zich er doorheen verspreidt te egaliseren. In deze holte wordt een zeer rode en zwakke lichtbron periodiek in- en uitgeschakeld, waardoor de kleur van de cirkelvormige opening verandert van helder rood naar bijna onmerkbaar zwartrood.

Opening op donderdag 3 september 2020 van 17u tot 21u.

Tentoonstelling van 4 september tot 24 oktober 2020, donderdag tot zaterdag van 14u tot 18u en op afspraak.

LMNO vertegenwoordigt:

Marcos Avila Forero, Lise Duclaux, Denicolai & Provoost, Detanico & Lain, Nicolas Floc'h, Maria Friberg, Cristina Garrido, Pierre Gerard, Aida Kazarian, Sébastien Lacomblez, Adrien Lucca, Yoan Van Parys, Pep Vidal.

Volgende tentoonstelling: Pep Vidal

Rue de la Concorde, 31

B-1050 Bruxelles

Belgique

Ouverture jeudi, vendredi, samedi

de 11h à 18h et sur rendez-vous

info@lmno.be

LMNO